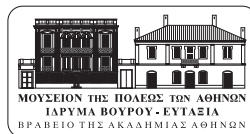

Κωνσταντίνος Καπετανόπουλος
Konstantinos Kapetanopoulos

Κωνσταντίνος Καπετανόπουλος
Konstantinos Kapetanopoulos

Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον
Past, Present and Future

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΛΥΘΩΝΟΣ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ATHENS CITY MUSEUM
ΙΔΡΥΜΑ ΒΟΥΡΟΥ - ΕΥΤΑΞΙΑ VOUROS - EUTAXIAS FOUNDATION

Διοργάνωση έκθεσης
Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών
Ίδρυμα Βούρου - Ευταξία

Επιμέλεια καταλόγου, σχεδιασμός
Μανόλης Μωρεσόπουλος

Τεχνική επίβλεψη, παραγωγή
zeroten artventures
www.artcatalogues.gr

Κείμενα
Στέλιος Λυδάκης

Μετάφραση κειμένων
www.translatum.gr και Αλεξάνδρα Χρυσανθακοπούλου

Φωτογράφιση έργων
Τάκης Βουδούρογλου

Κορνίζες έργων
Θανάσης Φλέσουρας

Εξώφυλλο: Αθηναϊκό τοπίο, λάδι σε καμβά, 50x80 εκ.

© 2008, Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών,
Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία
Ι. Παπαρηγοπούλου 5-7, Πλατεία Κλαυθμώνος
105 61 Αθήνα

ISBN 978-960-89994-1-1

διοργάνωση / organization

χορηγός / sponsor

χορηγοί επικοινωνίας / communication sponsors

Exhibition's Organization
Athens City Museum
Vouros - Eutaxias Foundation

Catalogue's Design
Manolis Moresopoulos

Technical supervision, production
zeroten artventures
www.artcatalogues.gr

Text
Stelios Lydakis

Translations
www.translatum.gr and Alexandra Chryssanthakopoulou

Photography
Takis Voudouroglou

Frame of paintings
Thanassis Flessouras

Cover: Athenian landscape, oil on canvas, 50x80 cm

© 2008, Athens City Museum,
Vouros-Eutaxias Foundation
5-7, I. Paparigopoulou street, Klafthmonos square,
GR-105 61 Athens

ISBN 978-960-89994-1-1

Η τέχνη και ο πολιτισμός αποτελούν δύο έννοιες άρρηκτα συνδεδεμένες με την εταιρεία επίπλων και εξοπλισμού «ΚΟΥΒΔΟΣ Α.Ε.».

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε το γεγονός, ότι η τελευταία, που συμπληρώνει φέτος τα 70 χρόνια λειτουργίας της, αποτελεί μια από τις πρωτοπόρους στο χώρο της. Συνδυάζει εμπειρία και ταλέντο, δύο όρους που χαρακτηρίζουν την τέχνη, αλλά και μια εκλεπτυσμένη συμπεριφορά, μια κουλτούρα, η οποία εμπεριέχει την ιδέα της εξέλιξης του συνόλου προς το καλύτερο, όπως δηλαδή και ο πολιτισμός.

Το Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών (Ίδρυμα Βούρου – Ευταξία) μας έδωσε μια λαμπρή ευκαιρία, να μετάσχουμε ως χορηγοί στην έκθεση ζωγραφικής του Κωνσταντίνου Καπετανόπουλου, με τίτλο: «Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον».

Η εταιρεία μας αισθάνεται ιδιαίτερη τιμή και χαρά για τη συμμετοχή της, με τη μορφή χορηγού, στη δημιουργία της έκθεσης αυτής, εκφράζοντας παράλληλα τις θερμότερες των ευχαριστιών της προς τους ιθύνοντες της έκθεσης.

Πιστεύουμε δε ακράδαντα, ότι η έκθεση αυτή, προβάλλει έναν από τους ανερχόμενους ζωγράφους της νεοελληνικής τέχνης, αποτελώντας ταυτόχρονα πόλο έλξης, τόσο για τους φιλότεχνους, όσο και για όλους εκείνους, που θεωρούν ότι η Τέχνη, είναι ένας πρωταρχικός παράγων πολιτισμού.

Γιάννης Α. Κούβδος
Αρχιτέκτων
Αθήνα, Μάρτιος 2008

Art and civilization are two factors unbreakably connected to “ΚΟΥΒΔΟΣ S.A.” which is a furniture and contract interiors company.

It is not by chance that our company celebrates its 70 years of operation in its field during 2008 and has been a pioneer in its field.

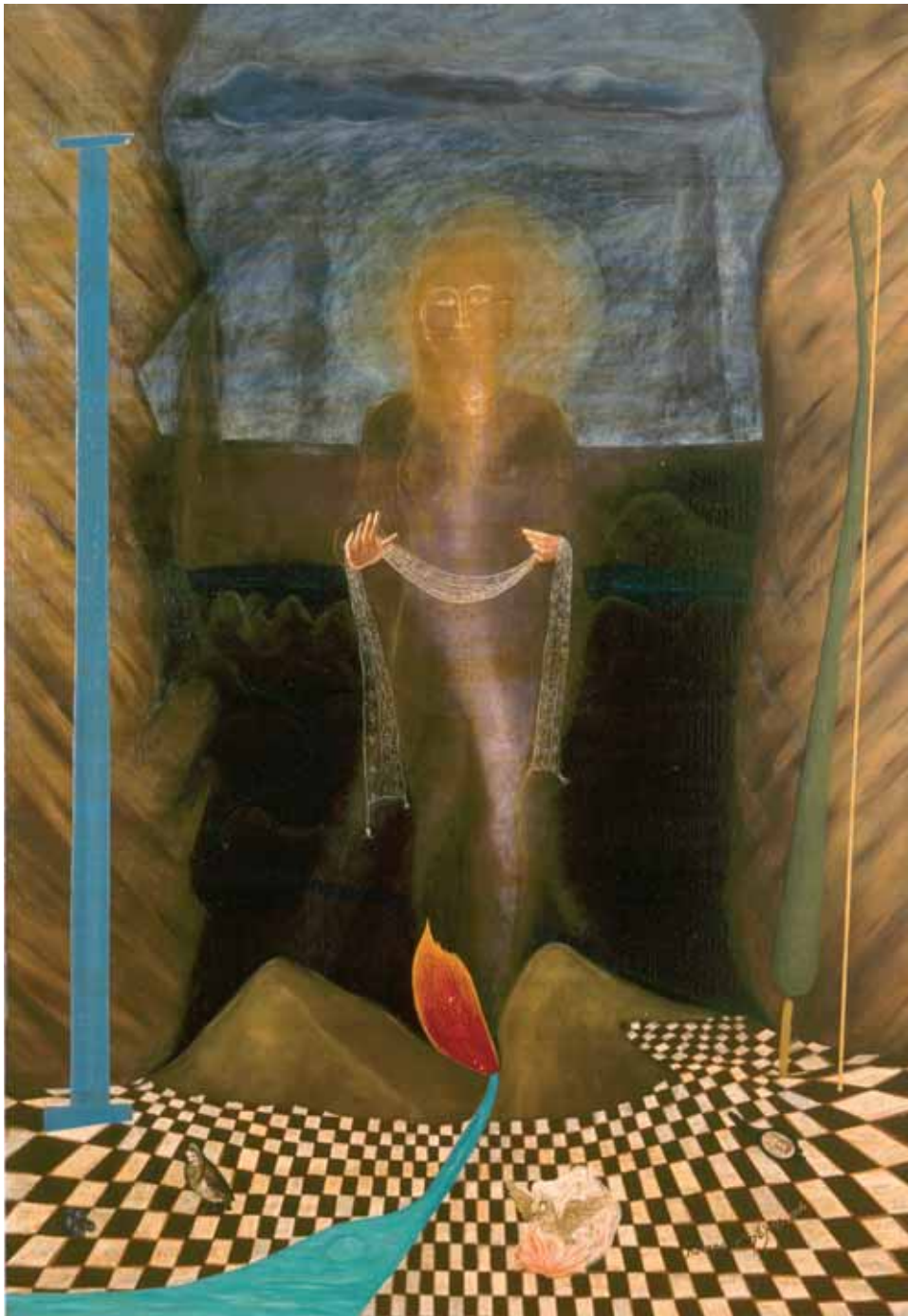
The company combines experience and talent, two elements that characterize art as well as cultivated behavior, a culture which involves the idea of advancing to a higher level just as civilization does.

The Athens City Museum (Vouros – Eutaxias Foundation) has given us this esteemed opportunity to take part in Konstantinos Kapetanopoulos' art exhibition titled “Past, Present and Future”.

Our company is especially pleased and honored to participate as sponsor of this exhibition and expresses its warmest thanks to its creators.

We firmly believe that while this exhibition focuses on one of the rising artists of Modern Greek art, creating a center of attraction for art lovers as well as for those who presume Art to be a fundamental factor of civilization.

Yannis A. Kouvdos
Architect
Athens, March 2008

...αλ ἔξει το φως του κόσμου...
λάδι σε καμβά, 100x70 εκ.
“...but he will possess the light of the
world...”, oil on canvas, 100x70 cm

Ο ζωγράφος Κωνσταντίνος Καπετανόπουλος χρησιμοποίησε αρχικά αφαιρετικές δομές για να εκφράσει πρωτογενή βιώματα, που αποκτούν στην εικόνα το χαρακτήρα μιας μελωδικής συνύπαρξης των χρωματικών τόνων. Στη σύγχρονη τέχνη ονομάστηκε η τάση αυτή Ορφισμός και απέκτησε τα τυπικά της χαρακτηριστικά στο έργο του Robert Delaunay, ο οποίος συσχετίζει άμεσα τη μουσική με τα χρώματα. Σε κάθε έργο της περιόδου αυτής ο Καπετανόπουλος θαρρείς και οραματίζεται μια εικόνα της κοσμολογίας, στην οποία τα χρώματα αποκτούν υπόσταση μέσω του φωτός και οργανώνονται σε μελωδικά σύνολα. Από αυτή την άποψη η αφαίρεση και ειδικά ο πουαντιγισμός, που καλλιεργείται εδώ κι εκεί, σχετίζονται άμεσα με ένα φυσικό πρότυπο, που συναντά κανείς στο συνεχώς μεταβαλλόμενο σύμπαν, όπως το αποκαλύπτουν στα μάτια μας σήμερα τα μεγάλα τηλεσκόπια. Όμως, όχι μόνο στον μακρόκοσμο, αλλά και στον μικρόκοσμο βρίσκει κανείς παρόμοιες εικόνες. Στην καλλιτεχνική δημιουργία οι εικόνες αυτές περνούν από τα φίλτρα της προσωπικής βίωσης και ευαισθησίας και αξιοποιούνται από το δημιουργό στη διαμόρφωση της προσωπικής του έκφρασης. Στα έργα αυτά, ο ζωγράφος εμφανίζεται με πληθωρική διάθεση. Με εργαλείο τα χρώματα ταυτίζεται με τα φυσικά φαινόμενα και ενεργεί αποκαλυπτικά, αλλά και με γνώμονα τη μουσική – μελωδική σχέση τους. Εάν έγραφε μουσική, τα χρώματα θα υποκαθιστούσαν τους μουσικούς τόνους, που καθοδηγούμενοι από το μουσικό, συνθέτουν το θαύμα της δικής του πρότασης. Και ενώ στα έργα της περιόδου αυτής διαπιστώνει κανείς μια ρευστότητα των χρωματικών μέσων, ξάφνου διαφαίνονται πιο συγκεκριμένα στοιχεία, σχήματα, μορφές. Η δημιουργία αποκτά υπόσταση και σε ορισμένες περιπτώσεις θαρρείς κι έχεις να κάνεις μ' ένα ολάνθιστο λιβάδι. Σε άλλες πάλι αναφαίνεται μέσα από χρωματικές ομίχλες ο Παρθενώνας σαν μια ένδειξη

συσπείρωσης και μορφοποίησης ύψιστων δημιουργικών – πνευματικών δυνάμεων.

Ο Παρθενώνας είναι μια συνισταμένη ενός κόσμου, όπου ο άνθρωπος μεταβάλλεται σε μέτρο της Δημιουργίας, ενώ αποτελεί ταυτόχρονα την υψηλότερη πνευματική και αισθητική της βαθμίδα. Αυτός ο κόσμος αποτελεί αστείρευτη παρακαταθήκη δυνατοτήτων και η σχέση με αυτόν οδηγεί σε νέες ιδέες, σε νέες μορφές έκφρασης. Ο Κωνσταντίνος Καπετανόπουλος, αρχίζει βαθμιαία να ανακαλύπτει τον κόσμο αυτόν και να αντλεί ιδέες, διαμορφώνοντας μια δική του άποψη στο πλαίσιο των καλλιτεχνικών του αναζητήσεων.

Παράλληλα με την αρχαία ελληνική αρχιτεκτονική, ο καλλιτέχνης, σχετίζεται με την αρχαία ελληνική γλυπτική που κοντά στα ποιήματα του Ομήρου και τη φιλοσοφία του Πλάτωνα, αποτελεί ένα από τα υψηλότερα πνευματικά επιτεύγματα του ανθρώπου γενικότερα. Ο κόσμος των Κούρων, των αρχαϊκών αγαλμάτων που παρουσιάζουν την ανθρώπινη μορφή στη στερεομετρική της δομή, ξεκάθαρα, ελεύθερη, δυναμική μέσα στο χώρο και στο πνεύμα της καλοκαγαθίας, συγκλονίζει τον καλλιτέχνη, με βασικό αντιπρόσωπο το γιγάντιο Κούρο της Σάμου, αυτή τη θεία υπόσταση των πρώτων μεγάλων οραμάτων της μοναδικής Ιωνίας. Τα γλυπτά των αετωμάτων του ναού του Διός στην Ολυμπία, που ο Heinrich Bulle, χαρακτήρισε ως την πιο συμπαγή έκφραση του ουσιώδους, ενθουσιάζουν επίσης τον καλλιτέχνη. Σ' αυτές τις μορφές αποκαλύπτεται η παντοδυναμία των Θεών και η τραγωδία της ανθρώπινης υπερηφάνειας και υπέρβασης. Οι πλαστικές δυνατότητες του σώματος αξιοποιούνται σ' έναν ύψιστο βαθμό, ενώ το θεϊκό μεγαλείο και το ήθος συμπλέκονται με τις δαιμονικές καταβολές της ζωής. Ο ζωγράφος μετουσιώνει στοιχεία των μορφών αυτών και τα εντάσσει στην προσωπική του διάλεκτο συνθέτοντας μια εικόνα όχι πια αφηρημένη,

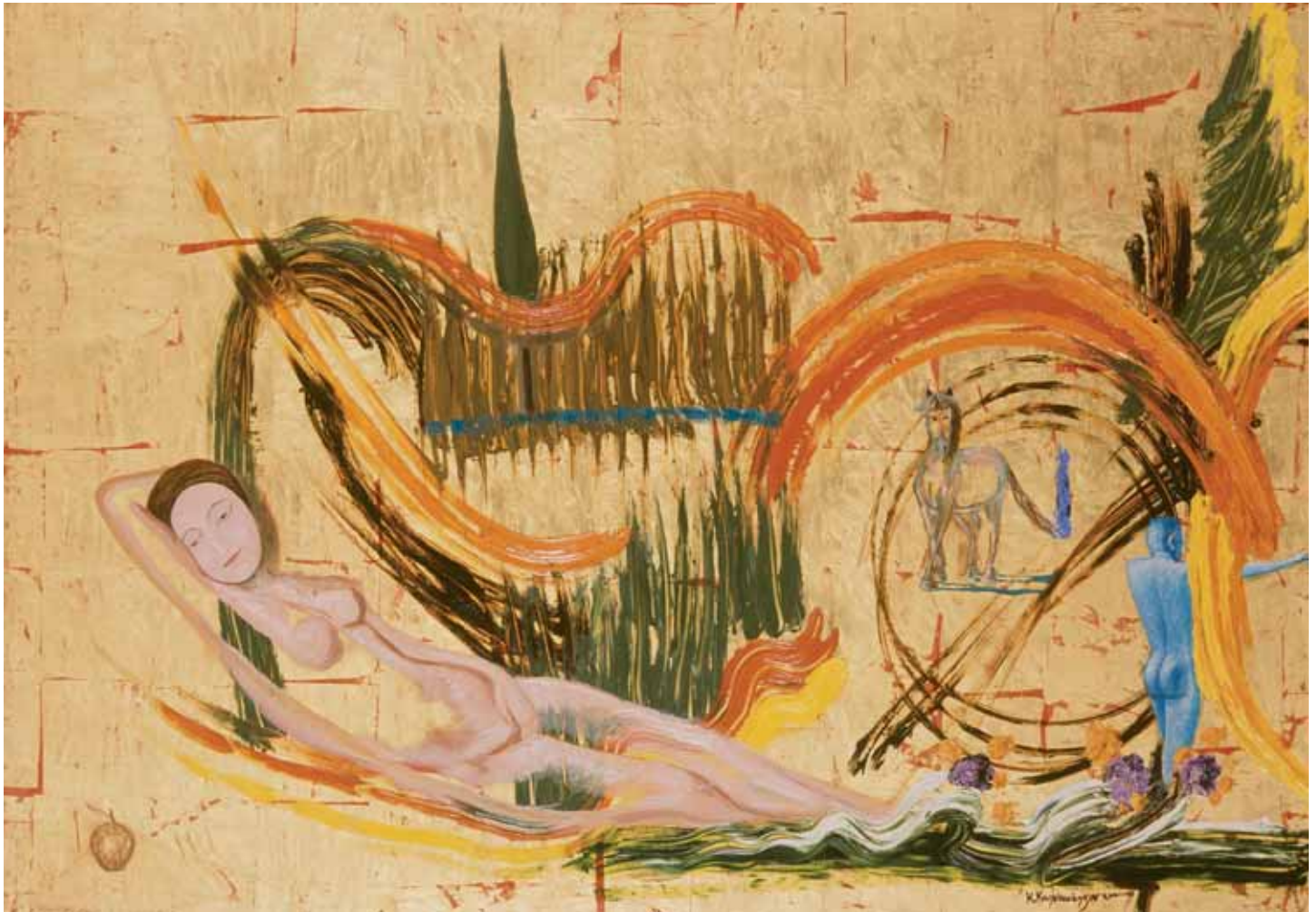
αλλά συγκεκριμένη, όμως όχι ρεαλιστική. Ο χαρακτήρας της είναι περισσότερο οραματικός, ονειρικός. Σ' αυτό το οραματικό φάσμα θα ενταχθεί και το περίφημο επιτύμβιο του Ιλισσού, ένα από τα κορυφαία δημιουργήματα της γλυπτικής γενικότερα. Το επιτύμβιο αυτό που θεωρήθηκε έργο του Σκόπα, έχει ξεφύγει από τη μακάρια λάμψη των κούρων και έχει εμπλουτιστεί με το βάθος και πλάτος του συναισθήματος, που κάνει τον άνθρωπο να ξεχωρίζει από όλα τα άλλα πλάσματα του πλανήτη. Απεικονίζεται ένας πατέρας που συλλογιέται το νεκρό του γιο. Και αυτόν ακριβώς το συλλογισμό αποκαλύπτει ο μεγαλοφυής γλύπτης, παρουσιάζοντας το νέο, στην ηρωική του γυμνότητα, ακουμπισμένο στο ίδιο το ταφικό του σήμα. Ένα μικρό παιδάκι κουλουριάζεται με μισόκλειστα μάτια δίπλα του, ενώ το σκυλί του νέου, που όσο ζούσε ήταν κυνηγός, ανιχνεύει την παρουσία του πατέρα. Ο ίδιος ο νέος, με το βλέμμα χαμένο στο υπερπέραν δηλώνει τον αφηρωισμό του και την οραματική του υπόσταση: ένας πένθιμος συλλογισμός γιομάτος από τον πόνο της νοσταλγίας και της πληγωμένης αγάπης! Ο ζωγράφος αφομοιώνει τα περιεχόμενα αυτής της παρουσίας και τα αξιοποιεί πάντα στο ύφος και το χαρακτήρα μιας προσωπικής του ενόρασης. Στο ίδιο πνεύμα εμφανίζεται ένας ιππέας, στο αντίστοιχο φύλλο του μεγάλου τρίπτυχου, σαν αιώνιο σύμβολο ελευθερίας και λεβεντιάς. Η αχνή διατύπωση της μορφής ανταποκρίνεται πλήρως προς τις άλλες μορφές που με την αινιγματική τους παρουσία συμπληρώνουν η μια την άλλη. Γενικά είναι το ονειρικό – οραματικό στοιχείο που ενδιαφέρει το ζωγράφο. Το απαλό σφουμάτο, που πετυχαίνει με τις αλλεπάλληλες λαζούρες, εξαφανίζει την οξύτητα των περιγραμμάτων και κάνει τα χρώματα να αποκτούν μεγάλη διαφάνεια. Εάν κανείς θέλει να ταυτοποιήσει το στυλ αυτό πρέπει να μιλήσει για υπερβατικό συμβολισμό με αποξενωτικές, ονειρικές διαθέσεις στο πλαίσιο μιας

προσωπικής μυθολογίας και ποιητικής αντίληψης. Το ποιητικό στοιχείο άλλωστε, που είναι ενδεικτικό για ρομαντικές βιώσεις και τάσεις φαίνεται να αποκτά στο έργο του ζωγράφου Καπετανόπουλου μια διάσταση ιδιαίτερης σημασίας. Αυτό διακρίνεται στα τοπία του με τον ευρύ ορίζοντα και τον πλατύ ουρανό που και σ' αυτή την περίπτωση είναι σύμβολο φυγής και ελευθερίας.

Γενικά ο ζωγράφος Κωνσταντίνος Καπετανόπουλος έχει ένα ιδιαίτερο ευρύ φάσμα αναζητήσεων με συνεπή ανέλιξη από το αφηρημένο στο συγκεκριμένο, χωρίς όμως το συγκεκριμένο να εξαντλείται στο ρεαλιστικό. Σε όλες τις περιπτώσεις επιδιώκεται το οραματικό, το ονειρικό και πάνω απ' όλα το ποιητικό πνεύμα που παραμένει ο βασικότερος συντονιστής της εικόνας, αλλά και της γενικότερης κοσμοθεωρίας του καλλιτέχνη.

Οι θέσεις του ανήκουν στο πλαίσιο μιας μεταμοντέρνας αντίληψης, που αποτελεί υπέρβαση των μανιεριστικών πειραματισμών του παρελθόντος και αναζητεί και πάλι στον πλούσιο κόσμο της ψυχής και του συναισθήματος, τις βασικές αξίες της ζωής και της τέχνης.

Καθηγητής Στέλιος Λυδάκης
Διευθυντής
του Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών
(Ιδρύματος Βούρου-Ευταξία)

Ακολουθώντας τον Giorgione, λάδι και φύλλο χρυσού σε χαρτί, 70x100 εκ.
Following Giorgione, oil and gold leaf on paper, 70x100 cm

*Μια στιγμή από το ταξίδι του Ύλα, λάδι σε καμβά, 70x100 εκ.
A moment from the trip of Ylas, oil on canvas, 70x100 cm*

Artist Konstantinos Kapetanopoulos originally used abstract forms to express first hand experiences in his work, blending them harmoniously in different shades and tones. This tendency is called Orphism in modern art and its identifying features developed in the work of Robert Delaunay, who brought music and colour together. In all his work of this time, Kapetanopoulos seems to envisage scenes of cosmogony, with colours arranged in melodic groups acquiring substance through the effect of light. Seen this way, abstract art and even more so pointillism, which appears here and there, are directly linked to a physical prototype which one sees in the constantly changing universe revealed to us by giant, modern-day telescopes. But it is not only in the macrocosm that one sees such pictures; similar pictures are also to be seen in the microcosm. During the process of artistic creation, these images pass through the filters of individual experience and sensitivity, and are used by the artist to give shape and form to his own personal style. The artist appears to figure immensely in these paintings. Armed with his pigments he becomes one with the natural phenomena he reveals, but is always guided by the music that links them to one another. If he composed music, notes would replace colours under his guidance and would constitute the wonder of his composition. And while in the paintings of this period there is visible fluidity in the use of colour, more concrete elements, shapes and forms suddenly appear. Creativity acquires substance, in some cases giving the impression that you have before you a meadow in full bloom. In other cases the Parthenon emerges from tinted mists, as if to indicate the solidarity and presence of higher creative, intellectual powers.

The Parthenon is part of a world where people are a measure of Creation, while also constituting its intellectual

and aesthetic zenith. This world is a source of great potential and involvement in it leads to new ideas and new forms of expression. Konstantinos Kapetanopoulos gradually discovers this world and starts to draw ideas from it, giving shape to his own views within the bounds of his artistic quest.

As well as becoming involved in ancient Greek architecture, the artist is also involved with ancient Greek sculpture which blends the poetry of Homer and the philosophy of Plato in one of the highest intellectual achievements of the human race as a whole. The world of the Kouros, the archaic statues that depict the solid geometric structure of the human form, simply, freely and dynamically within the place and spirit of all that is good and virtuous, convulses the artist. It is mainly the gigantic Kouros of Samos that convulses him through the divine essence of that first great vision of unique Ionia. The sculptures on the pediments of the Temple of Zeus in Olympia, described by Heinrich Bulle as the most solid expression of essence, also excited the artist. These forms demonstrate the ever-present power of the gods and the tragedy of human pride and transgression. The artistic possibilities of the human form are exploited to the full, while divine majesty and manner intermingle with the demonic demands of life. The artist transforms features of these figures and makes them part of his own idiom, resulting in an image that is concrete rather than abstract, yet not realistic. It seems more like a vision or a dream. The well-known Ilissos tombstone, one of the greatest achievements in sculpture as a whole, finds its place within the scope of this vision. This tombstone, once attributed to Scopas, leaves behind the blissful aura of the Kouros and is enriched with that breadth and depth of emotion that makes human beings different from all other creatures in

this world. It shows a father contemplating the dead body of his son. And it is the thoughts going through his mind that the sculptor's genius reveals, presenting the young man in heroic nudity leaning against the headstone of his own grave. A young child with eyes half shut curls up beside him while the youth's dog, his hunting dog in life, senses the presence of the father. The youth himself, eyes fixed on the beyond, is a declaration of his own de-heroism and visionary existence. A lamentation full of the hurt of a past that is lost and the pain of wounded love! The artist assimilates the import of this presence, making it part of his own style and a feature of his own personal vision. On the leaf of the huge triptych there is a horseman, an eternal symbol of freedom and manliness. The misty nature of the figure is totally in keeping with the enigmatic complementary form of the other figures.

As a whole the artist is concerned with the dreamlike, visionary aspect. The subtle sfumato, achieved with layer upon layer of lazuli, eliminates sharp outlines and lends the colours great transparency. If you wanted to define this style, you would have to speak in terms of transcendent symbolism and distancing, dreamlike moods within the framework of a personal mythology and poetic perception. Poetic aspects, suited to romantic experiences and tendencies, seem to acquire extremely significant dimensions in the work of Konstantinos Kapetanopoulos. This can be seen in his landscapes with their broad horizons and expansive skies, which in this case symbolise flight and freedom.

In general terms, Konstantinos Kapetanopoulos is an artist who covers a particularly broad spectrum, steadily evolving from the abstract to the concrete, without that concrete consuming itself in realism. In every case it is the vision, the dreamlike quality, that is sought, and the overriding poetic

spirit that is the basic binding force behind the composition, but also the artist's own cosmological theories.

His positions are part of a post-modern perception that goes beyond the Mannerist experiments of the past and seeks once again the fundamental values of life and art in the great wealth of the human spirit and emotion.

Professor Stelios Lydakis
Director
Athens City Museum
(Vouros-Eutaxias Foundation)

*Μόνος αντιμέτωπος με την ιστορία, λάδι σε καμβά, 70x100 εκ.
Confronting history alone, oil on canvas, 70x100 cm*

Σύνθεση, ακρυλικό και υδρόχρωμα σε χαρτί ακουαρέλας, 45x61 εκ.
Composition, acrylic and watercolours on aquarelle paper, 45x61 cm

*Ιερόν κορυφής, υδατογραφία, 45x61 εκ.
Peak sanctuary, watercolours, 45x61 cm*

*Η πηγή της ζωής, ακρυλικό σε χαρτί
ακουαρέλας, 48x35εκ.
The fountain of life, acrylic on aquarelle
paper, 48x35 cm*

Μια φλόγα άναψε το καλοκαίρι, ακρυλικό σε χαρτί, 35x50 εκ.
A flame blazing in the summer, acrylic on paper, 35x50 cm

Sunset in Scotland, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 35x50 εκ.
Sunset in Scotland, acrylic on aquarelle paper, 35x50 cm

Ηλιοβασίλεμα στη χώρα των κενταύρων, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 35x50 εκ.
Sunset in the country of the centaurs, acrylic on aquarelle paper, 35x50 cm

Dumfries, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 35x50 εκ.
Dumfries, acrylic on aquarelle paper, 35x50 cm

Ηλιοβασίλεμα στην Αθήνα, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 45x61 εκ.
Sunset in Athens, acrylic on aquarelle paper, 45x61 cm

Αστρικό φως, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 35x50 εκ.
Astral light, acrylic on aquarelle paper, 35x50 cm

Ανατολή στην Ανδραβίδα..., ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 35x50 εκ.
Dawn in Andravida..., acrylic on aquarelle paper, 35x50 cm

*Το φως διαχέεται στα λιγοστά δένδρα του λόφου του Φιλόραππου, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 75x105 εκ.
Light dispersed among the few trees on Philorappos hill, acrylic on aquarelle paper, 75x105 cm*

Φθινοπωρινό ηλιοβασίλεμα στην Πνύκα, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 75x105 εκ.
Autumnal sunset on the Pnyx, acrylic on aquarelle paper, 75x105 cm

Γέννηση φωτεινού όντος στην Πνύκα, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 75x105 εκ.
Birth of a luminous being on the Pnyx, acrylic on aquarelle paper, 75x105 cm

Ανάπτυξη φωτεινού όντος, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 75x105 εκ.
Development of luminous being, acrylic on aquarelle paper, 75x105 cm

*Τέταρτη διάσταση, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 75x105 εκ.
Fourth dimension, acrylic on aquarelle paper, 75x105 cm*

Άνοιξη στην Πνύκα, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 75x105 εκ.
Spring on the Pnyx, acrylic on aquarelle paper, 75x105 cm

Από μνήμης, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 45x61 εκ.
From memory, acrylic on aquarelle paper, 45x61 cm

*Η ιδέα του αθηναϊκού τοπίου γεννιέται στο νου του αρχιτέκτονα, ακρυλικό σε χαρτί ακουαρέλας, 75x105 εκ.
The idea of the Athenian landscape is being born in the mind of the architect, acrylic on aquarelle paper, 75x105 cm*

After Giorgione, λάδι σε καμβά, 45x50 εκ.
After Giorgione, oil on canvas, 45x50 cm

Φωτιά μέσα στο κατακαλόκαιρο στο ιερό της Κυβέλης, λάδι σε καμβά, 70x100 εκ.
Fire during the midsummer at the temple of Kybele, oil on canvas, 70x100 cm

Άλογοδαστής II, λάδι σε καμβά, 35x50 εκ.
Horse-tamer II, oil on canvas, 35x50 cm

L' avenir..., λάδι σε καμβά, 70x100 εκ.
L' avenir..., oil on canvas, 70x100 cm

Κέκρωψ ο βασιλεύς, λάδι σε καμβά, 70x100 εκ.
Cecrops, the king, oil on canvas, 70x100 cm

Μυστική συνάντηση Αντιγόνης, Ετεοκλή και Πολυνείκη στο σημείο της Σταλίδας, λάδι σε καμβά, 70x100 εκ.
Secret meeting between Antigone, Eteocles and Polynices at Stalis, oil on canvas, 70x100 cm

Ουκ επ' άρτω μόνον ζήσεται άνθρωπος..., λάδι σε καμβά, 70x100 εκ.
"Man cannot live on bread alone...", oil on canvas, 70x100 cm

*Το αθηναϊκό τοπίο λίγο πριν την αναμέτρηση Αθηνάς-Ποσειδώνα, λάδι σε καμβά, 100x200 εκ.
The Athenian landscape just before the race between Athena and Poseidon, oil on canvas, 100x200 cm*

*Η Αθήνα στα χρώματα μιας μεστής στιγμής, λάδι σε καμβά, 100x200 εκ.
Athens in the colours of a fulfilled moment, oil on canvas, 100x200 cm*

Ο πίνακας μεγάλου μεγέθους του ζωγράφου Κώστα Καπετανόπουλου, «Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον», δικαιολογεί το μέγεθός του από την ανάγκη ανάπτυξης του θέματος, το οποίο βασίζεται σε μνημειακού χαρακτήρα μορφές και σχήματα. Πρόκειται για μια μεγαλόπρεπη σύνθεση που τροφοδοτούν αναφορές σε μεγάλων γλυπτών της ελληνικής αρχαιότητας όπως είναι ο περίφημος Κούρος της Σάμου, ο Απόλλων από το δυτικό αέτωμα του ναού του Διός στην Ολυμπία, το εκπληκτικό επιτύμβιο του Ιλισσού που θεωρείται έργο του Σκόπα, και η αέρινη Νίκη του Παιωνίου. Όλες αυτές οι αναφορές σχετίζονται με το *Μεγάλο Παρελθόν*. Το *Παρόν* υποδηλώνεται από το περιβάλλον, τη θάλασσα και ένα κυπαρίσσι. Το *Μέλλον* υπονοείται στο πνεύμα ενός «χρησμού» που αποπνέει η αιγιματική παρουσία. Ο Nietzsche είχε πει, ότι σε κάθε αληθινό έργο τέχνης υποβόσκει η εντελέχεια του μυστηρίου και εδώ το μυστήριο προέρχεται από τη φαινομενικά «άσχετη σχέση» των μεγάλων προτύπων σε έναν πέρα από τη λογική των πραγμάτων συνειρμό. Η μορφή του κολοσσαϊκού κούρου αναδύεται από τη θάλασσα και από το γαλάζιο της συμπαράσφουρ ένα βαθύτερα τονισμένο επίπεδο επάνω στο οποίο προβάλλεται. Από τον κούρο εκφύεται το κεφάλι και το χέρι του Ολυμπίου Απόλλωνα σε μονοχρωματική τονικότητα. Αυτό το θεικό χέρι αγγίζει το κεφάλι του γέροντα από το ίδιο επιτύμβιο του Ιλισσού, ενώ το σκυλί από το επιτύμβιο ενώνει τη μορφή του κούρου με εκείνη του γέροντα. Η Νίκη που εμφανίζεται μετέωρη και απόμακρα μαζί με το κυπαρίσσι ολοκληρώνουν τη σύνθεση.

Εκείνο που ενδιαφέρει πρωταρχικά είναι η θαυμαστή, φωτεινή χρωματικότητα, η ιεροπρέπεια της αποκάλυψης (επιφάνειας) των μορφών, η ξεκάθαρη, λιτή διαγραφή. Άλλωστε ολόκληρη την παράσταση, που βασίζεται σε γλυπτικές μορφές οι οποίες όμως ζωντανεύουν και δρουν στο χώρο, διαπνέει τελετουργική ιεροπρέπεια. Μια μυστηριακή μύηση; ο θεατής είναι εκείνος που καλείται να δώσει την απάντηση ανάλογα με το αίσθημα που του διεγείρει η εικόνα. Πέρα όμως από τη θεματική ερμηνεία παραμένει η αισθητική χαρά που αποκομίζει κανείς από ένα τέτοιο έργο, το οποίο καταλαμβάνει αναμφίβολα μια ξεχωριστή θέση στη σύγχρονη ελληνική, καλλιτεχνική δημιουργία.

The huge dimensions of the painting by artist Costas Kapetanopoulos entitled “Past, Present and Future”, are justified by the need to develop the subject, which rests on forms and shapes of a monumental nature. It is a majestic composition fuelled by allusions to great sculptures from Greek antiquity, such as the splendid Youth of Samos, Apollo from the west pediment of the Temple of Zeus in Olympia, the amazing Illissos tombstone, thought to be the work of Skopas, and the ethereal Victory of Paionio. All these allusions relate to the *Great Past*. The *Present* is suggested in the surroundings, the sea and a cypress tree. The *Future* is implied in the spirit exuded by the enigmatic presence of an “oracle”. Nietzsche said that the entelechy of mystery underpins every genuine work of art, and here the mystery originates in the apparent “unrelated relation” of the great originals and a cohesion which reaches beyond the bounds of what is logical. The form of the colossal youth emerges from the sea bringing in its wake a deeper shade of blue which sets it off. The head and arm of Olympian Apollo grow out of the youth in different shades of one hue. The godly hand touches the head of the old man on the Illissos tombstone, while the dog on the tombstone unites the form of the youth with that of the old man. Victory appearing on high in the distance and the cypress tree complete the composition.

What interests initially is the wonderful, bright colouring, the reverence in the revelation (of the surface) of the forms, the clear, plain tracing. In fact the whole presentation, which rests on sculptured forms that are animated and perform a task in their context, inspires the reverence due a ritual. A sacramental initiation? The viewer himself is called upon to provide the answer in keeping with the feelings that the painting arouses in him. Further to the thematic interpretation there remains the aesthetic pleasure provided by a painting such as this which, without doubt, occupies a special place in contemporary Greek artistic creation.

«Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον»,
λάδι σε καμβά 295x200 εκ.
“Past, Present and Future”,
oil on canvas”, 295x200 cm

«Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον, αφήνοντας πίσω το παρελθόν»,
λάδι σε καμβά, 295x120 εκ.
“Past, Present and Future, leaving the past behind”,
oil on canvas, 295x120 cm

«Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον... L' avenir...»,
λάδι σε καμβά, 295x120 εκ.
“Past, Present and Future... L' avenir...”,
oil on canvas, 295x120 cm

Κωνσταντίνος Δ. Καπετανόπουλος

Ανδραβίδα, 1961.

Μαθήτευσε κοντά στη ζωγράφο Ιωάννα Οικονομίδου, πήρε μαθήματα ενδυματολογίας από τον Φαίδωνα Πατρικαλάκη καθώς επίσης υποκριτικής στη Σχολή Δ. Βεάκη και σκηνοθεσίας στη Σχολή της Ε. Χατζίκου.

Ταξίδεψε στην Ασία και στην Ευρώπη για να γνωρίσει την ασιατική και ευρωπαϊκή τέχνη του παρελθόντος και του παρόντος, ενώ η τέχνη στην Ελλάδα από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα τον ενδιαφέρει ιδιαίτερα. Διαχρονική αντιμετώπιση των καλλιτεχνικών φαινομένων τον κάνει να βλέπει το παρελθόν και το παρόν της τέχνης ως μια αλληλουχία, παρά τη διαφοροποίηση των τεχνοτροπιών. Γι' αυτό και η τελευταία του δουλειά, που φέρει άλλωστε τον γενικό τίτλο «Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον» αξιοποιεί δεδομένα του παρελθόντος με αντιλήψεις του παρόντος, ενώ προδικάζει τη ροή του μέλλοντος.

Ατομικές Εκθέσεις:

2002 Πολιτιστικό Κέντρο Κυπριάδου

2003 Γκαλερί ΙΡΙΣ

Συμμετοχή σε Ομαδικές Εκθέσεις:

1983 Εκθεσιακό Κέντρο Δήμου Πειραιά

1989 Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων αίθουσα Κωστή Παλαμά

2004 Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών (Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία)

«Απόψεις της Αθήνας από Σύγχρονους Έλληνες Ζωγράφους»

2005 Λευκωσία, Πύλη της Αμμοχώστου, «Απόψεις της Αθήνας από Σύγχρονους Έλληνες Ζωγράφους»

2006 Αίθουσα Τέχνης «Επίπεδα»

2007 Μουσείο της Πόλεως της Μόσχας, «Απόψεις της Αθήνας από Σύγχρονους Έλληνες Ζωγράφους».

Konstantinos D. Kapetanopoulos

Andravida, Greece, 1961.

He studied art at Joanna Economidou's school, acting at the Veaki School and direction at the Chatzikos School. He also took lessons in costume design from Faidonas Patrikalakis.

He has travelled around Asia and Europe with a view to experience Asian and European art of the past and the present and he is particularly interested in Greek art from the antiquity to modern times. He regards the past and the present state of art as a sequence of events, despite the differentiation of the techniques. Therefore, his latest work, entitled "Past, Present and Future" combines events of the past with perceptions of the present time, while speculating the course of the future.

Solo Exhibitions:

2002 Kypriadis Cultural Centre

2003 Iris gallery

Participation in Group Exhibitions:

1983 Piraeus Municipal Cultural Centre

1989 Athens Municipal Cultural Centre

2004 Museum of the City of Athens (Vouros –Eutaxias Foundation), "Views of Athens by Contemporary Greek painters"

2005 Gate of Ammochostos, Lefkosia, Cyprus, "Views of Athens by Contemporary Greek painters"

2006 Art gallery "Epipeda"

2007 Museum of the City of Moscow "Views of Athens by Contemporary Greek painters".

Ευχαριστίες / Acknowledgments

Ευχαριστώ όλους όσους πίστεψαν σε εμένα, στήριξαν τον αγώνα μου σε όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια της δημιουργίας και μου έδωσαν την ευκαιρία να δείξω το έργο μου.

Την οικογένειά μου.

Τον αρχιτέκτονα Γιάννη Α. Κούβδο για την ευγενική του χορηγία.

Την εφημερίδα *Απογευματινή* και το ραδιοφωνικό σταθμό του Δήμου Αθηναίων, *Αθήνα 9.84*, για τη συμμετοχή τους ως χορηγοί επικοινωνίας.

Το «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών» (Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία) που είχε την ευγενική καλοσύνη να φιλοξενήσει τα έργα μου κατά τη διάρκεια αυτής της έκθεσης.

Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Διευθυντή του Μουσείου, Καθηγητή Στέλιο Λυδάκη, για την αμέριστη συμπαράστασή του και γιατί είναι ένας ακούραστος φίλος σε αυτό το πνευματικό μονοπάτι που οδηγεί στην έκφραση της καθαρής ιδέας της ανθρώπινης ύπαρξης μέσω της πραγμάτωσης του «καλού» και «αγαθού» έργου τέχνης. Έτσι όπως μόνο αυτό μπορεί να δώσει νόημα και χαρά στην καθημερινότητά μας.

Τέλος ευχαριστώ, όλους όσους εργάστηκαν για την πραγματοποίηση αυτής της έκθεσης.

I would like to thank all those who all the previous years of creation had faith in me and supported my steps throughout the path to the absolute, which finally I realised that cannot be found anywhere.

My family.

The architect Yannis A. Kouvdos for his kind contribution.

The *Apogevmatini* newspaper and the Athens Municipality radio station, *Athens 9.84*, for their involvement as communication sponsors.

The *Athens City Museum* (Vouros-Eutaxias Foundation) which kindly accommodated my works during this exhibition.

I particularly thank the Director of the Museum, Professor Dr. Stelios Lydakis, for his unreserved support and because he is an indefatigable friend in this intellectual path that leads to the expression of the clear idea of human existence through the realization of the «good» and «virtuous» work of art. The way that only this can give sense and joy in everyday life.

Finally, I thank everyone that worked toward the realization of this exhibition.

